

РЕШЕНИЕ

№ 2645

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

при участието на секретаря **ЕВА ЮЛ. ИВАНОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20231110126186 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са установителни искиове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от [***], ЕИК [***], срещу **Ц. Л. Ц.**, ЕГН *****, и **Ц. В. Ц.**, ЕГН *****, като **съсобственици** на топлоснабден имот, находящ се в [***], ап. [***], с присъединен **абонатен № [***]**, дължат в условията на разделност общо, при следните квоти:

- за **Ц. Л. Ц.**, ЕГН *****, **9/10 ид.ч.**, а именно: сумата от **3827,60 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за периода от 30.11.2022 г. до изплащане на вземането; сумата от **662,15 лв.**, представляваща обезщетение за забава за периода от 15.09.2020 г. до 17.11.2022 г., сумата от **52,36 лв.**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение в периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за периода от 30.11.2022 г. до изплащане на вземането, и сумата от **11,48 лв.**, представляваща обезщетение за забава за периода от 01.12.2019 г. до 17.11.2022 г., и

- за **Ц. В. Ц.**, ЕГН *****, **1/10 ид.ч.**, а именно: сумата от **425,29 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за периода от 30.11.2022 г. до изплащане на вземането; сумата от **73,57 лв.**, представляваща обезщетение за забава за периода от 15.09.2020 г. до 17.11.2022 г., сумата от **5,82 лв.**, представляваща цена на

извършена услуга за дялово разпределение в периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за периода от 30.11.2022 г. до изплащане на вземането, и сумата от **1,28 лв.**, представляваща обезщетение за забава за периода от 01.12.2019 г. до 17.11.2022 г., като за горепосочените суми има издадена заповед за изпълнение от 19.12.2022 г. по ч. гр. д. № 65568/2022 г. по описа на СРС, 164-и състав.

В исковата молба ищецът [***], ЕИК [***], поддържа, че ответниците **Ц. Л. Ц.**, ЕГН ***** и **Ц. В. Ц.**, ЕГН *****, в качеството им на собственици на топлоснабден имот, находящ се в [***], с присъединен **абонатен № [***]**, по смисъла на 153, ал.1 от ЗЕ се явяват клиенти на топлинна енергия за битови нужди относно топлоснабдявания имот. Твърди се, че продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия, които имат характер на договор между топлопреносното предприятие и потребителя, а именно одобрените ОУ, влезли в сила на 11.07.2016 г., за продажба на топлинна енергия от [***] на потребители за битови нужди, които са в сила и съответно са относими към процесния период. Поддържа, че с ОУ от 2016 г. е установено задължение за изплащане на месечните задължения в определения за това 45 дневен срок, след изтичане на срока за който се отнасят, като обезщетение за забава се начислява само по изготвените изравнителни сметки, в случай че не бъдат заплатени в същия 45 дневен срок, след издаване на ОФ. Твърди, че топлоснабденият имот се намирал в сграда-етажна собственост, в която разпределението на топлинна енергия било извършвано от [***] съобразно сключения между това дружество и сградата в етажна собственост договор, като цената за услугата се заплаща от потребителя на ищеца, а последният, от своя страна, заплаща на дружеството топлинен счетоводител. Ищецът моли съда да признае за установено, че ответниците му дължат заявените суми. Правният интерес от предявените искове ищецът обосновава с подаденото от ответниците възражение по чл. 414 ГПК срещу издадената за посочените суми в негова полза заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК и с даденото указание от съда в разпореждане по ч. гр. д. № 65568/2022 г. по описа на СРС, 164-и състав.. Претендира разноски. Ищецът представя писмени доказателства. Има искане за изслушване на съдебно-техническа експертиза и съдебно-счетоводна експертиза, със заключенията по които вещите лица да отговорят на поставени в исковата молба въпроси, касаещи топлоснабдяването и заплащането на отоплителната услуга през процесния период. Прави искане да бъде приложено за послужване ч. гр. дело № 65568/2022 г. по описа на СРС, 164-и състав.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника **Ц. Л. Ц.**, ЕГН *****, чрез пълномощника си адв. Г. К.-САК, с който изразява готовност да погаси процесните вземания, които счита за безспорно установени по основание и размер. Не оспорва качеството си на клиент на топлинна енергия за процесния период. Не оспорва, че за процесния период е извършвана услугата дялово разпределение за посочената в исковата молба стойност. Оспорва да се дължи лихва за забава върху цената за дялово разпределение, доколкото за това вземане ищецът не е поставил в забава ответника. Прави възражение за давност, като в тази връзка прави искане за частично отхвърляне на исковете.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответницата **Ц. В. Ц.**, с ЕГН *****, чрез пълномощника си адв. П. К.-САК, с който изразява готовност да погаси процесните вземания, които счита за безспорно установени по основание и размер. Не оспорва качеството клиент на топлинна енергия на ответника за процесния период. Не оспорва, че за процесния период е извършвана услугата дялово разпределение за посочената в исковата молба стойност. Оспорва да се дължи лихва за забава върху цената за дялово разпределение, доколкото за това вземане ищецът не е поставил в забава ответника. Прави възражение за давност, като в тази връзка прави искане за частично отхвърляне на исковете.

И двамата ответници възразяват срещу доказателствените искания на ищеца за допускане на съдебно-техническа и съдебно-счетоводна експертиза поради липсата на оспорване на доставката на ТЕ в посоченото количество и стойност, вкл. осъществяване на услугата за дялово разпределение на посочената цена, като заявяват готовност да заплатят задълженията си, с изключение на погасените по давност и лихвата за забава върху главницата за ДР, която считат за недължима, като недоказана.

Третото лице-помагач на страната на ищеца [***], заявява становище за основателност по исковете, като представя доказателства за извършеното дялово разпределение в имота през процесния отоплителен период.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По исковете по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ:

Предвид нормата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия. Съгласно §1, т.2а от ДР на ЗЕ /в редакцията му към 17.07.2012 г. относима към процесния период/ **битов клиент** е този, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди, **а потребител на енергия** или природен газ за битови нужди **е физическо лице, собственик** или ползвател на **имота**, което използва ел. или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване за домакинството си.

От представените по делото писмени доказателства в тяхната съвкупност, а и от изричното признание на ответниците, се установява безспорно, че именно те Ц. Л. Ц. и Ц. В. Ц. като наследници на бившите собственици Н.Д. и Й. С. Д., понастоящем се явяват съсобственици на процесния апартамент . [***], находящ се на горепосочения адрес в [***], респ. за процесния отоплителен период от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. същите се явяват клиенти и потребители на доставяната от [***], топлинна енергия до имота.

Предвид горното, съдът приема, че в периода **между 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г.** ответниците Ц. Л. Ц. и Ц. В. Ц., като съсобственици на имот в СЕС, присъединен към

Абонатна станция /АС/ имат качеството на клиентш на дружеството – доставчик на топлинна енергия, респ. са потребители на доставеното количество топлоенергия до имота, което предвид изричното признание на този факт е в соченото от ищеца в ИМ количество и на посочената стойност от общо 4252,89 лв.

От приложените по делото писмени доказателства – извлечения от сметки, протокол от ОС на ЕС от 11.12.2001 г. и сключения Договор № 1862/20.12.2001 г., дяловото разпределение за процесния период, главен отчет /2 бр., подписани и неоспорени от ответниците/ вкл. и с оглед заявеното от ответниците в ОИМ, че не оспорват ищецът да е доставил до топлоснабдения имот топлинна енергия в твърдяното в ИМ количество и на посочената стойност /обявени като безспорни обстоятелства между страните, с доклада по делото/ се установява, че в апартамент . [***] е доставяна топлинна енергия през целия отоплителен период /2019-2021 г./, като за апартамента е начислявана ТЕ за отопление и сградна инсталация в посочените количества в индивидуалните справки за отопление, отразени в издаваните месечни и общи фактури, както и за БГВ, въз основа на редовно отчетени водомери – 2 бр. /съгласно представените от ФДР, 2 бр. редовни главни отчета, подписани от потребителя/. В имота е начислявана и ТЕ за сградна инсталация, като разпределението ѝ е извършвано съгласно зависимост, описана в Приложение към чл.61, ал.1, т.6.1.1. на Наредба № 16-334 от 2007 г. за топлоснабдяването, като за апартамента на ответниците „сградна инсталация“ е разпределяна в зависимост от пълния отопляем обем на апартамента и този на ЕС. Поради неоспорване на изложените факти и обстоятелства, съдът е счел, че не е необходимо изслушване на поисканите от ищеца СТЕ и ССЧЕ.

От приетите по делото доказателства се установява, че в имота е извършван е извършван редовен отчет на уредите, като за абоната са представени 2 бр. редовни отчета, от 24.06.2020 г. и 02.06.2021 г., подписани от абоната. Въз основа именно на отчетите от уредите, изравнителната сума за целия период за процесния апартамент . [***] възлиза на **+75,61 лв.**, която сума е за получаване.

Страните по делото не спорят, а от представените по делото писмени доказателства, в т.ч. извлечение от сметки за аб. № [***], признатите от ответниците, и издадени от третото лице-помагач индивидуални справки и главен отчет, се установява, че сградата в режим на ЕС, находяща се на горния адрес в [***] е топлоснабдена през целия процесен период. Установява се също, че за процесния отоплителен период реално потребената ТЕ за процесния период от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., след изравняването, извършено от ФДР, възлиза на 4252,89 лв.

Видно от индивидуалните справки за използваната топлинна енергия за периода от м.05.2019 г. до м.04.2021 г. е била отразена и промяната в цената на топлинната енергия, като е извършена съответната корекция, в посока намаление на дължимата сума.

По делото не се твърди и не са представени доказателства за извършено плащане на процесните суми, поради което съдът с оглед приетите доказателства, намира, за установено, че претендираната от ищеца сума е дължима от ответниците към датата на подаване на заявлението в съда, тъй като няма плащане на суми от абоната, относими към

периода.

Предвид изложеното по-горе и от приетите доказателства, в тяхната съвкупност, настоящият съдебен състав приема, че по делото се установяват безспорно, въведените от ищеца с ИМ твърдения, че ответниците Ц. Л. Ц. и Ц. В. Ц. в качеството си на съсобственици на топлоснабдения имот – апартамент . [***], находящ се на посочения по-горе адрес в гр. София **да са потребители** на доставяната до имота им топлинна енергия. Предвид разп. на чл.149, ал.1, т.6 и чл.150 от ЗЕ, ответниците Ц. Л. Ц. и Ц. В. Ц., к ато съсобственици на топлоснабдения имот, са **обвързани** по силата на закона от облигационни отношения по Договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия с ищцовото дружество /актуалните такива относими към процесния период са тези, приети с Решение по Протокол № 7/23.10.2014 г. на Съвета на директорите на [***] и одобрени с Решение № ОУ-01/27.06.2016 г. на КЕВР, приложени по делото/ досежно доставяната до собствения им имот топлинна енергия, **без да е необходимо** нарочно изявление от тяхна страна, че желаят да закупват доставяната в имота от ищеца [***], топлинна енергия. Без значение за валидното възникване на облигацията по договор за доставка на топлинна енергия са качествените параметри на реално доставяната такава. Доколкото закона обвързва качеството ползвател на топлинна енергия с притежаваните вещни права върху топлоснабдения имот, то и отговорността на ответника за задължения за цена на доставена до имота му топлинна енергия във връзка с чл. 150 от ЗЕ следва да е съответна на участието му в собствеността, т.е. доколкото се установява имота да е собственост на ответниците Ц. и Ц., при посочените от ищеца и признати от ответниците квоти от 9/10 ид.ч. за първия от тях и 1/10 ид.ч. за втората, то именно същите ще следва да отговарят за дължимата цена за доставената до имота топлинна енергия, количеството и цената, на която не оспорват в производството.

Съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни ОУ, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от КЕВР. Общите условия са валидни и обвързват ответника и без приемането им. Съгласно чл. 150, ал. 3 от ЗЕ в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия, клиентите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. По делото не се установява, а и не се твърди ответниците Ц. Л. Ц. и Ц. В. Ц. или техните праводатели да са се възползвали от правото си по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ.

Предвид изложеното, съдът приема, че между страните за процесния период **сключен** действителен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни ОУ.

От събраните по делото писмени доказателства съдът приема за установено, че при спазване на чл. 125, чл.139 и чл.141 от ЗЕ, на ответника на горепосочения адрес е доставяна топлинна енергия при дялово разпределение в сграда в режим на етажна собственост, при отчитане и заплащане на потребената топлинна енергия на месечни вноски, определени по

прогнозна консумация и съгласно зависимост определена в Приложение към чл.61., ал.1, т.1 на Наредба № 16-334/2007 г. за топлоснабдяването. От третото лице-помагач са приети като доказателства 2 бр. редовни отчета от 24.06.2020 г. и 02.06.2021 г. От всички приети писмени доказателства по делото, в тяхната съвкупност, съдът приема, че по делото безспорно се установява, че в имота на ответниците е доставяна, респ. потребявана ТЕ за сградна инсталация и за БГВ, в установените и посочени в ИМ размери.

Съгласно чл. 143 от ЗЕ топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация при въведена система за дялово разпределение чрез индивидуални разпределители, се определя от лицето, извършващо дялово разпределение на топлинната енергия в сградата съгласно Методика по Наредбата за топлоснабдяването. При анализ на приетите доказателства, съдът приема, че начислените при ищеца количества потребена от ответни ка топлинна енергия /по показанията на уредите до 30.04.2021 г. **са съответни** на отчетената от измервателните уреди и разпределена от ТЛП при спазване поднормативната уредба. Не се установи по делото да са правени рекламации от ответниците, във връзка с отразеното по изравнителните сметки количество на топлинната енергия, доставена за процесния период от време, като именно показанията по последните сметки /отразени в приетите по делото Индивидуални справки за използвана топлинна енергия са послужили за определяне на количествата топлинна енергия, за които на ответниците Ц. Л. Ц. и Ц. В. Ц. са начислени сметките за процесния период и са издадени приетите по делото 2 бр. Общи фактури, отразяващи реално потребеното количество ТЕ.

Дължимата от ответниците сума се дължи от доставената ТЕ за отопление и сградна инсталация и БГВ, като начисленото количество отговаря на **реално** потребеното.

От приложените по делото съобщения към общите фактури /на л.26-29 от делото/ се установява, че данните от дяловото разпределение са коректно отчетени във фактурите, вкл. и данните от изравнителните сметки.

С оглед изложеното, съдът приема, че претендираните за плащане суми от ответника са правилно изчислени, отговарят на доставеното и реално потребено количество ТЕ, като стойността на ТЕ е в съответствие с одобрените от КЕВР за периода цени на ТЕ, като тези обстоятелства и факти не се оспорват и от ответниците, което е заявено изрично в депозираните ОИМ.

С доклада по делото съдът е обявил за безспорни между страните обстоятелствата, че ответниците Ц. Л. Ц. и Ц. В. Ц. са съсобственици на процесния имот при посочените квоти; до процесния топлоснабден имот е доставено твърдяното от ищеца количество топлинна енергия за исковия период, което възлиза на посочената в исковата молба стойност; за процесния период третото лице помагач е извършвало услугата по дялово разпределение, възлизаща на посочената в исковата молба цена.

По възражението за давност:

При тази установеност от фактическа страна, съдът следва да разгледа възражението за

погасяване на част от вземането на ищеца по давност.

Според съда, възражението за давност по отношение на част от главницата за ТЕ, а именно относно сумата, дължима за периода от 01.05.2019 г. до 30.09.2019 г., която съгласно приетите ОФ възлиза в размер на **248,96 лв.** т.е. за вземанията на ищеца, изискуемостта на които е настъпила преди повече от 3 години, от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК в съда /30.11.2022 г./ т.е. възникнали 3 години преди тази дата, е основателно.

Съобразно разпоредбите на чл. 155 ЗЕ и чл. 156 ЗЕ потребителят на топлинна енергия дължи плащане цената на същата по предварително определени цени, известни на страните, на месечни вноски с установен в общите условия падеж. Вземанията на ищцовото дружество съдържат изброените признаци на понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД и за тях се прилага тригодишен срок на погасителна давност. Задълженията на потребителите на предоставяните от топлофикационните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер – арг. чл. 155 и чл. 156 от Закона за енергетиката. Горните характеристики на вземанията на топлофикационните дружества за цена на доставената на потребителите топлинна енергия, съдът при зачитане на тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012г. по т.д. 3/2011г. на ОСГТК на ВКС, намира да са такива на периодично изпълнение по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД, предвид на което и същите се погасяват с изтичане на установената в същата разп. кратка тригодишна погасителна давност.

Съгласно нормата на чл. 114 ЗЗД погасителната давност започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо, като теченето на давността се прекъсва на основание чл. 116 ЗЗД с предявяването на ИМ или в случая подаване на заявление по чл.410 от ГПК пред съда на 30.11.2022г. В този смисъл, вземанията на ищеца за цена на доставената на ответника топлинна енергия и лихви са погасени за месечните вноски с падеж преди 30.11.2019г. С исковата молба ищецът претендира установяване на вземания преди тази дата, а именно от 01.05.2019 г. предвид на което въведеното от ответника възражение за погасяване на вземанията на ищеца по давност, се явява основателно за периода от 01.05.2019 г. до 30.09.2019 г. и в установения от съда размер от **248,96 лв.** за главницата за ТЕ. Остатъкът от **4003,93 лв.**, представляваща главница за ТЕ, дължима за периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г. е дължим от ответниците и иска до този размер ще следва да се уважи.

По иска по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Предвид чл. 150 от ЗЕ отношенията по повод продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие и потребителя на същата се уреждат от публично известни Общи условия. Предвид липсата на данни по делото за възражение от ответника по чл. 150, ал. 3 ЗЕ съдът намира, приетите от [***] и одобрени от комисията /през м.06.2016 г./ Общи условия за процесния период да са обвързващи и за ответниците Ц. Л. Ц. и Ц. В. Ц.. С

разпоредбата на чл. 33, ал.2 от същите се определя срок за заплащане на дължимата от купувача месечна цена на доставената топлинна енергия – **45 дни** след изтичане на периода, за който се отнасят. Съгласно чл.33, ал.4 от ОУ продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва, само за задълженията по чл.32, ал.2, ако не са заплатени в срока по ал.2.

В този смисъл и на основание чл. 84, ал. 1 ЗЗД, считано от деня следващ последния ден от горния срок купувачът на топлинна енергия изпада в забава за изпълнение на задължението си за заплащане на цената на доставената му топлинна енергия и дължи обезщетение в размерите по чл. 86 ЗЗД. Доколкото съдът приема за безспорно, че ответниците са изпаднали в забава по отношение на претендираната за плащане от ищеца главница за ТЕ, а и самите ответници не твърдят да са плащали задълженията си през процесния период, размерът на обезщетението за забава възлиза на претендирания от ищеца размер, установен и съда по реда на чл.162 от ГПК посредством, онлайн лихвен калкулатор. Така размерът на мораторната лихва върху установената като дължима главница за ТЕ от общо 4003,93 лв. изчислена за претендирания от ищеца по ИМ период **от 15.09.2020 г. до 17.11.2022 г.**, възлиза на сумата **от общо 676,25 лв., до** който размер предявения иск ще следва да се уважи, а за разликата до пълния предявен размер от 735,72 лв. или за сумата от **59,47 лв.** иска ще следва да се отхвърли.

По иска за главница и мораторна лихва върху таксата за дялово разпределение:

От приетите по делото доказателства, касаещи дяловото разпределение в имота и от изричното признание на ответниците, че в имота им е извършвана услуга по дялово разпределение от посочената в ИМ ФДР – [***], се установява, че в апартамента, собственост на Ц. Л. Ц. и Ц. В. Ц. **е извършвана** дейност по топлинно счетоводство, като абоната е предоставял ежегодно достъп до имота за реален отчет на индивидуалните уреди за доставеното и изразходвано количество ТЕ за отопление и топла вода, което е удостоверено в приетите по делото 2 бр. Протоколи за отчет на уредите.

От приетата по делото справка */неоспорена от ответниците/* отразяваща извлечението от сметката за аб. № [***] се установява, че фактурираната и незаплатена цена на извършваната услуга по дялово разпределение от ФДР за периода от м.10.2019 г. до м.04.2021 г. възлиза на претендираната от ищеца сума от общо 58,18 лв. /за всички месеци, фактурираната цена е между 2,65 и 3,11 лв./м./. По делото има своевременно заявено възражение от ответника за погасяване на част от вземането на ищеца по давност, но съдът приема същото за неоснователно, тъй като изискуемостта на вземането за дялово разпределение за първия месец, включен в процесния период /т.е. това за м.10.2019 г./ настъпва в средата на м.12.2019 г., като давността за същото е прекъсната с подаденото на 30.11.2022 г. заявление по чл.410 от ГПК. Следователно, предявения иск за главницата за ДР, дължима за периода от м.10.2019 г. до м.04.2021 г. в размер на общо **58,18 лв.**, като основателен и доказан, ще следва да се уважи изцяло.

Ответниците Ц. Л. Ц. и Ц. В. Ц. не твърдят, и не представят доказателства за плащане на дължимата сума, поради което предявения иск за цената на услугата „дялово

разпределение“ която същите не са заплатили в срок следва да бъде уважен, в посочения по-горе размер от общо 58,18 лв., какъвто е и претендирания от ищеца.

Съгласно чл. 36 от ОУ на ищеца, клиентите заплащат цена за услугата „дялово разпределение“, извършвана от избран от клиента Търговец /ФДР/, като стойността ѝ се формира от цената за обслужване на партидата на клиента, вкл. изготвянето на изравнителните сметки и цена за отчитане на един уред за дялово разпределение и броя на уредите в имота на Клиента, за отчитане на уредите за дялово разпределение извън обявените от търговеца дати, се заплаща допълнителна цена, по ценоразпис определен от Продавача. Редът и начина на заплащане на услугата дялово разпределение се определя от продавача, съгласувано с търговците извършващи услугата.

По делото няма доказателства какъв е установения ред и начин на заплащане на услугата по ДР, нито в какъв срок се дължи ежемесечната такса за нея. Следователно, за изпадане в забава на длъжника, кредитора следва да е отправил нарочна покана. По делото няма доказателства за отправена такава към ответника, поради което съдът приема, че иска за обезщетение за забава, дължимо върху главницата за ДР /в претендиран размер от 12,76 лв./ следва да се отхвърли изцяло като недоказан.

В заключение и на база приетите, и обсъдени по-горе доказателства, общата дължима сума от ответниците Ц. Л. Ц. и Ц. В. Ц., след приспадане на недоказаните суми, възлиза **на общо 4738,36 лв.**, от която сума **4003,93 лв.** съставлява дължима главница за ТЕ за периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г.; **676,25лв.** - дължима мораторна лихва върху главницата за ТЕ за претендирания период **от 15.09.2020 г. до 17.11.2022 г. ; 58,18 лв.** съставлява дължимата главница за дялово разпределение за периода **от м.10.2019 г. до м.04.2021 г.**, като същите се разпределят между ответниците при части от 9/10 ид.ч. за Ц. Ц. и 1/10 ид.ч за Ц. Ц.. Исковете за мораторната лихва върху главницата за ДР в размер на **12,76 лв.**, като недоказан подлежи на отхвърляне, както и за главницата за ТЕ до размер от **248,96 лв.** и за мораторната лихва върху ТЕ до размер от **59,47 лв.**, като погасени по давност.

По разноските:

С оглед изхода на спора право на разноски имат и двете страни.

Ищецът е представил Списък по чл.80 от ГПК, видно от който е сторил съдебни разноски в размер на 154,00 лв. за заплатена държавна такса в исковото производство. С оглед факта, че е представляван в производството от юрисконсулт на осн. чл.78, ал.8 от ГПК претендира и му се следва и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в минимален размер /с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото/, т.е. сума от 100,00 лв. Така от общия размер на разноските от 254,00 лв., съответно на уважената част от исковете, на ищеца се следват такива до размер на **237,88 лв.**

Съгласно задължителните указания на ВКС, дадени с т. 12 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014г., постановено по тълк.д. № 4/2013г. ОСГТК, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл.415, ал.1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно

изхода на спора разпреди отговорността за разносните както в исковото, така и в заповедното производство.

Съобразно с изхода на делото, в полза на ищеца ще следва да се признаят и разноси от заповедното производство до размер **от 141,59 лв.**

Ответниците от своя страна също са поискали присъждане на разноси, съразмерно на отхвърлените части от исковите.

От името на ответника Ц. Ц. са представени доказателства за заплатени адвокатски възнаграждения в размер на общо 900 лв. за двете фази на производството, като на осн. чл.78, ал.3 от ГПК му се следват такива до размер **от 51,42 лв.**

От името на ответника Ц. Ц. са представени доказателства за заплатени адвокатски възнаграждения в размер на общо 800 лв. за двете фази на производството, от които на осн.чл.78, ал.3 от ГПК съразмерно на отхвърлената част от исковите ѝ се следват разноси до размер **от 5,08 лв.**

Така мотивиран съдът на осн. чл.235, ал.1 от ГПК

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по предявените икове с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, вр. чл. 150 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД, че **Ц. Л. Ц.**, ЕГН ***** и **Ц. В. Ц.**, ЕГН ***** , като **съсобственици** на топлоснабден имот, находящ се в [***], ап. [***], с присъединен **абонатен № [***]**, дължат в условията на **разделност** общо **4738,36 лв.**, от която сума **4003, 93 лв.** – главница за ТЕ, в периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва върху сумата от 30.11.2022 г., до окончателното изплащане на сумата; **676,25 лв.** представляваща мораторна лихва върху главницата за ТЕ, дължима за периода от 15.09.2020 г. до 17.11.2022 г.; **58,18 лв.** – представлява главница за дялово разпределение, извършвано в периода от м.10.2019 г. до м.04.2021 г., ведно със законната лихва върху сумата от 30.11.2022 г., до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** исковите за мораторната лихва върху главницата за ДР в размер на **12,76 лв.**, като недоказан, а за главницата за ТЕ до размер **от 248,96 лв.** и за мораторната лихва върху ТЕ до размер **от 59,47 лв.**, като погасени по давност,

а поотделно, съобразно квотите в съсобствеността, сумите се разпределят както следва:

за **Ц. Л. Ц.**, ЕГН ***** , **9/10 ид.ч.**, а именно: сумата **от 3603,53 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва върху сумата от 30.11.2022 г., до окончателното изплащане на сумата; сумата **от 608,65 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за ТЕ, дължима за периода от 15.09.2020 г. до 17.11.2022 г., сумата **от 52,37лв.**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение в периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за периода от 30.11.2022 г. до

изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** исковите за мораторната лихва върху главницата за ДР в размер на **11,50 лв.**, като недоказан, а за главницата за ТЕ до размер от **224,08 лв.** и за мораторната лихва върху ТЕ до размер от **53,54 лв.**, като погасени по давност.

з а **Ц. В. Ц.**, ЕГН *********, 1/10 ид.ч., а именно: сумата от **400,40 лв.**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за периода от 30.11.2022 г. до изплащане на вземането; сумата от **67,60 лв.**, представляваща обезщетение за забава за периода от 15.09.2020 г. до 17.11.2022 г. и сумата от **5,81 лв.**, представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение в периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за периода от 30.11.2022 г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** исковите за мораторната лихва върху главницата за ДР в размер на **1,26 лв.**, като недоказан, а за главницата за ТЕ до размер от **24,88 лв.** и за мораторната лихва върху ТЕ до размер от **5,93 лв.**, като погасени по давност, за които суми по ч.гр.д. № 65568/2022 г. по описа на СРС има издадена заповед за изпълнение в полза на ищеца.

ОСЪЖДА, на осн. чл.78, ал.1 от ГПК, **Ц. Л. Ц.**, ЕГН ********* и **Ц. В. Ц.**, ЕГН ********* да заплатят разделно, на *******, ЕИК ******* сумата от общо **237, 88 лв.** разноски за исковото производство и сумата от **141,59 лв.** – разноски за заповедното производство, от които суми **Ц. Ц.** дължи **214,11 лв.** за исковото производство и **127,44 лв.** за заповедното, а **Ц. Ц.** съответно **23,79 лв.** за исковото производство и **14,16 лв.** за заповедното о ч.гр.д. № 65568/2022 г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК *******, ЕИК ******* да заплати на **Ц. Л. Ц.**, ЕГН ********* сумата от **51,42 лв.**, представляваща сторените от ответника съдебни разноски в двете фази на производството, съразмерно на отхвърлената част от исковите.

ОСЪЖДА, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК *******, ЕИК ******* да заплати на **Ц. В. Ц.**, ЕГН ********* сумата от **5,08 лв.**, представляваща сторените от ответника съдебни разноски в двете фази на производството, съразмерно на отхвърлената част от исковите.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ищеца – *******, с ЕИК *******.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, чрез връчване на препис от същото.

Съдия при Софийски районен съд: _____